

ŠALEŠKI RUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

12. september 1969 — Leto V. St. 17. (100) Cena 0,30 dinarjev — Poština plačana v gotovini

Milan Šterban, predsednik občinske konference SZDL Velenje je povedal mnenje o našem časniku

Bodite še vnaprej objektivni

Preden smo izdali stoto številko Saleškega rudarja smo obiskali Milana Šterbana, predsednika občinske konference SZDL Velenje in se z njim pogovarjali o zadevah okrog izdajanja lokalnega časnika. V daljšem razgovoru smo ga seznanili z našimi težavami in nadaljnji načrti. Pri tem pa smo se pogovarjali tudi o malem jubileju, ki ga naše uredništvo slavi ob izdaji stote številke Saleškega rudarja.

«Menim, da ne moremo brez posebne pozornosti mimo dopodka, ki ni pomemben le za

Večji vpliv — večja odgovornost

O odgovornosti zadnje čase precej razpravljamo in pišemo. Želimo namreč zaostri odnos do vrste anomalij, ki smo jim bili priče doslej zaradi neodgovornosti.

Odgovornost je odnos do dela. Vsakdo je za svoje delo odgovoren. Pri tem pa je treba nedvomno upoštevati tudi vpliv pri odločanju in pri izvajanju odločitev. Tisti, ki ima večji vpliv na odločitve, mora biti tudi bolj odgovoren.

Sistem odgovornosti osebne in kolektivne, bo torej treba razširiti in zaostri. V statutih delovnih organizacij bo treba uveljaviti tak sistem, da bo vsakdo odgovarjal za neodgovornost, in sicer moralno, politično, strokovno in pravno. Delitev dela mora pogojiti tudi tak sistem osebne odgovornosti vsakogar.

Zakaj se zavzemamo za razširitev in zaostritev sistema odgovornosti? Praksa kaže, da na odgovornost, predvsem osebno, kaj radi pozabljamo. Res ni, včasih, težko ugotovljati, kdo ima zasluge za uspešno poslovanje delovne organizacije. Težko pa je z ugotavljanjem »zaslug« v primeru, ko nastopi težava. Takrat odgovornost za položaj kaj radi hitro pripisemo kolektivom. Vprašanje pa je, ali so bili kolektivni obveščeni, seveda mislimo na pravotlasno in verodostojno seznanjanje s položajem in posledicami, ki temu utegnejo slediti. Verjetno bi ugotovili marsikdaj, da temu ni bilo tako. Poraja se vprašanje, kolikšno mero neodgovornosti lahko pripisemo takim kolektivom, vziroma ali ni še toliko večja odgovornost tistih, ki so imeli pri odločanju večji vpliv.

Res ni enostavno prezeznati razne dolžnosti, tudi v kolektivih. Toda če posameznik prevzame dolžnost, mora tudi vedeti, da iz te dolžnosti ne izhajajo samo pravice (ali pa morda privilegiji), pač pa tudi in predvsem odgovornost. Tega bi se morali zavedati ob vsaki priložnosti, posebej pa še pri skrbi za nadaljnji razvoj delovne organizacije. Večkrat pa lahko ugotovljamo prav nasprotno. Govorimo lahko o neodgovornosti. In tisti, ki tako ali drugače neodgovorno delajo ali odločajo, morajo za svojo neodgovornost tudi odgovarjati (moralno, politično, strokovno in pravno).

vaše uredništvo, temveč za vse družbeno-politične in samoupravne dejavnike v naši lokalni skupnosti, katerim ne more biti vseeno v kolikšni meri so naši občani obveščeni in od kod prihajajo informacije,« je dejal predsednik Šterban. «Ko smo pred leti v velenjski občini uvideli potrebo po nekem lokalnem mediju informiranja smo razpravljali o dveh variantah — o lokalni radijski postaji ali domačem pisnem obveščevalcu. Odločili smo se za časnik, ki je 1. maja 1965. leta začel izhajati kot

glasilo SZDL občine Velenje. Do takšne odločitve smo prišli, ker smo menili, da je pisana beseda boljša in razumljivejša za širši krog občanov. Imeli pa smo tudi določeno prednost, ker so v velenjskem rudniku že izdajali lastno glasilo delovnega kolektiva in smo dejansko iz njega razvili zdajšnji Saleški rudar.»

— Kaj mislite tovariš predsednik, je Saleški rudar v času izhajanja vsaj delno uspel v svoji vlogi lokalnega obveščanja?

»Zdaj je minilo že tolikšno obdobje, da lahko realneje ocenimo poslanstvo Saleškega rudarja. Stota številka, ki jo vaše uredništvo pravkar pripravlja,

(Dalje na 3. strani)

SPET POMANJKANJE ŽELEZNIŠKIH VAGONOV

RUDNIK LIGNITA VELENJE
KASNI Z DOBAVAMI
PREMOGA TRGOVSKI
MREZI, PA TUDI
INDUSTRIJI

Velenjski rudarji so imeli septembra, že drugič letos, težave pri odpremi premoga. Čeprav poteka proizvodnja premoga tako, kot so računali, ne morejo zadostiti vsem naročilom. Zaradi pomanjkanja železniških vagonov kasni dobave velenjskega lignita, tako trgovskim podjetjem kot industriji.

Julija letos je velenjskemu rudniku prvič primanjkovalo vagonov. Takrat so morali deponirati več tisoč ton debelih vrst premoga. 13. septembra pa se je začelo drugo razdobje pomanjkanja železniških vagonov. Za odpremo velenj-

skega lignita bi v drugi polovici septembra rabili okrog 380 vagonov, prejeli pa so jih precej manj, težave, pa so bile tudi zaradi dokaj neenakomernih dostave vagonov.

Od 13. septembra naprej so morali deponirati precejšnje količine lignita; nekaj lignita so potem spet naložili, vendar deponiranje in ponovno klasiiranje premoga veča proizvodne stroške. Predvsem pa velenjski rudarji ne morejo ustreči vsem željam kupcev po dobavi premoga.

Železniških vagonov, mimoregre zapisano, manjka že nekaj časa. Vzroke za to je iskati v občutnem povečanju proizvodnje pri nas, v prepočasnem praznjenju vagonov, in to kljub ležarini, in pa v naraščajočem prometu v lukah severnega Jadrana.

AVSTRIJSKI NOVINARJI V VELENJU

Sredi septembra je skupina avstrijskih novinarjev obiskala Velenje. Najprej so bili v tovarni gospodinjske opreme Gorenje, kjer jih je tehnični direktor, Oskar Pistor, seznanil z razvojem in načrti tega največjega jugoslovanskega proizvajalca opreme in strojev za gospodinjstva.

V sejni dvorani velenjske občinske skupščine je bila zatem tiskovna konferenca, na kateri so odgovarjali na

vprašanja novinarjev član republiškega izvršnega sveta in predsednik komiteja za turizem pri IS SRS, inž. Franc Razdevšek, predsednik Turistične zveze Slovenije, dr. Danilo Dougan, in predstavniki Gospodarske zbornice Slovenije.

Novinarje iz Avstrije je sprejel tudi predsednik velenjske občinske skupščine, Nestl Žgank, in jim pripravil v hotelu »Paka« kosilo.

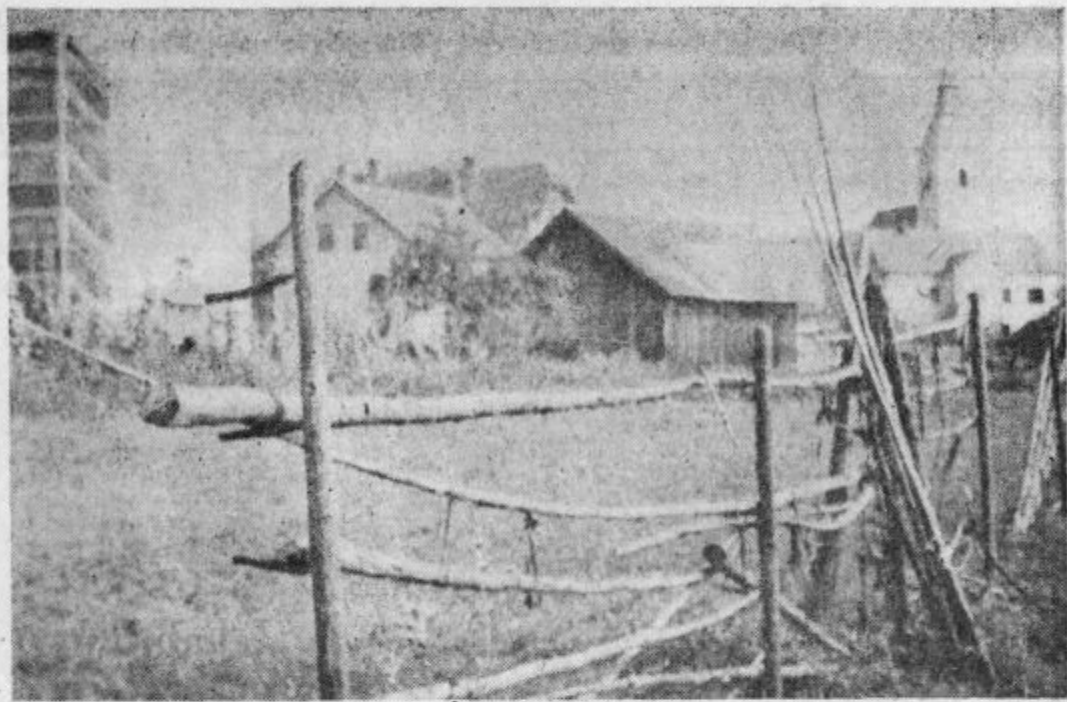
ZDRUŽITEV LESNE INDUSTRIJE ODLOŽENA

Sredi poletja so v Saleški dolini začeli pripravljati združitev lesne industrije. Pripravljenost za združitev sta izrekla kolektiva lesnoindustrijskega kombinata Šoštanj in podjetja za izdelavo pohištva STIX Velenje, in sicer z referendumom 28. julija.

Prejšnji četrtek pa je delavski svet lesnoindustrijskega kombinata Šoštanj, na osnovi ugotovitev inšpekcijskih organov SDK, sklenil odložiti združitev obeh podjetij za nedoločeni čas. Delavski svet šoštanjanskega kombinata je namreč

ugotovil, da je temeljita združitelna analiza na neresničnih podatkih, saj je inšpekcija SDK ugotovila, da je bil polletni obračun v podjetju Stix povzročen (namesto izgube je bil prikazan ostanek dohodka). Torej analiza ni pokazala dejanskega stanja v podjetju Stix.

Zaposleni v podjetju za izdelavo pohištva Stix so za mesec avgust, in sicer s precejšnjo zamudo, prejeli izplačane le minimalne osebne dohodka, in to po 300 dinarjev.

V Šentilju osrednja proslava

Bliža se čas praznovanja našega občinskega praznika, ki ga leto za letom slavimo v spomin na zgodovinski dogodek, ko so 8. oktobra 1941. leta borci I. Stajerskega bataljona hrabro in uspešno napadli Šoštanj in ga za nekaj ur osvobodili.

Letos se v velenjski občini temeljito pripravljamo za praznovanje. Poleg številnih prireditiv v raznih krajih naše občine, bo osrednja proslava občinskega praznika v Šentilju, v soboto 11. oktobra, ob 9. uri. Takrat bodo v Šentilju otvorili tudi novo šolsko poslopje.

Naše praznovanje pa se bo pričelo že pred tem. V soboto, 4. oktobra bodo ob 19. uri

v delavskem klubu Velenje otvorili likovno razstavo akademskega slikarja Lojzeta Zavolovška iz Velenja. Ob 20. uri bo v domu kulture slavnostni koncert v počastitev 50. obletnice rudarske godbe. V nedeljo, 5. oktobra pa bo popoldne ob Velenjskem jezeru srečanje pihalnih orkestrrov Slovenije. V Smartnem ob Paki bodo v ponedeljek, 6. oktobra ob 18. uri otvorili likovno razstavo Tineta in Milojka Kumra. Šoštanjčani, ki v tem času praznujejo tudi krajevni praznik, pa bodo imeli naslednje prireditve: v torek, 7. oktobra bodo ob 18. uri otvorili v glasbeni šoli razstavo domačih likovnih amaterjev, uro kasneje pa v Napotnikovi galeriji razstavo Goca Kalajdzinskega. V sredo, 8. oktobra ob 9. uri komemoracija pri spomeniku talcev, za tem bodo odkrili spomenik partizanskemu pesniku in narodnemu heroju Karlu Destovniku — Kajuhu in predali namenu obnovljeno Koroško cesto.

V Šmartnem srečanje koroških in štajerskih partizanov

Prihodno nedeljo, 12. oktobra bo v Šmartnem ob Paki srečanje koroških in štajerskih partizanov, in sicer ob prenosu posmrtnih ostankov prvoborcev Jožeta in Vlada Letonje v miniaturno grobnico pred centralnim spomenikom.

Ob letošnjem praznovanju občinskega praznika se bodo borci in delovni ljudje naše občine še posebej oddolžili spominu dveh prvoborcev iz Šmartnega ob Paki, bratov Jožeta in Vlada Letonje. Prvoborec Jože Letonje je bil najprej zaposlen kot elektromonter v velenjskem rudniku, kjer pa so ga zaradi naprednega delovanja in povezanosti z delavstvom preganjali. Prisiljen si je bil poiskati službo drugje, našel pa jo je v Zabukovici. V NOV je stopil med prvimi, in sicer leta 1941. Bil je komandir Savinjske čete, vodil je prvo borbo z žandarmerijsko patruljo v Dobrovljah, pa tudi napad borcev I. Stajerskega bataljona na Šoštanj. Legendarni komandant, revolucionar in politični delavec Jože Letonja-Kmet je padel 6. septembra 1942, kot sekretar komiteja za Savinjsko dolino pri kmetu Ramšaku na Ljubnem.

Vlado Letonje je bil inštalater, zaposlen je bil v Zabukovici, tesno pa je sodeloval z bratom Jožetom. Partizanom se je pridružil avgusta 1941. Bil je komandir II. čete I. Stajerskega bataljona, 1942. leta se je priključil Pohorskega bataljona in postal komandir I. čete, v začetku januarja 1943 pa je odšel na Koroško. Skupino, v kateri je bil tudi Vlado Letonje so Nemci nad Zelezno Kapljo obkolili, Vlado je bil ranjen v boju, poškodban je podlegel, pokopan pa je v Zelezni Kaplji.

Posmrtni ostanki Jožeta Letonje-Kmeta in žaro Vlada Letonje bodo v nedeljo 12. oktobra, položili v grobnico pred spomenikom padlih borcev in talcev v območju Šmartnega ob Paki. Ob tej priložnosti bo v Šmartnem tudi zbor preživelih borcev s Koroškega in Stajerske, bivših aktivistov in sodelavcev NOB. Rudarska godba, moški pevski zbor Kajuh in recitatorji iz Velenja bodo izvedli priložnostni program, govorili pa bodo predsednik občinskega odbora ZZZ NOV Velenje Ivan Malenšek, podpredsednik republiškega odbora ZZZ NOV Slovenije tovariš Osolnik in pa predstavnik koroških partizanov Karel Pušnik-Gašper. Prireditve se bodo začele ob 18. uri.

ČESTITKE PRED PRAZNIKOM

Prebivalci velenjske občine vsako leto praznujemo svoj občinski praznik in se spominjamo herojskega podviga treh partizanskih čet prvega Stajerskega bataljona, ki so pred osemindvajsetimi leti v noči od 7. na 8. oktober napadle Šoštanj in ga osvobodile.

Zdaj je vsakoletni 8. oktober naš praznik in dan, ko se znova s ponosom spominjamo vseh tistih številnih borcev in bork, talcev, internancev in aktivistov, ki so žrtvovali svoja življenja, da lahko živimo, ustvarjamo in delamo v svobodi in miru. In ker tako tudi živimo, zato ob našem praznovanju pregledujemo bero uspehov in prebiramo plevel neuspehov in razočaranj. S tem pa iščemo nove poti in možnosti, ki bodo vzpodbudnejše od lanskoletnih in bodo vodile k napredku.

Pred letošnjim občinskim praznikom lahko ponosni ugotovljamo, da so v velenjski občini naši dosežki na področju gospodarstva zadovoljivi. Naši občani so vsak po svoji moči in sposobnosti prispevali, da so na vseh področjih naše dejavnosti rezultati vidni in nas res lahko zadovoljujejo.

Zadnje leto smo začeli v večji meri misliti tudi na okoliške kraje in na prebivalstvo, ki je v času narodnoosvobodilne borbe ogromno prispevalo za svobodo. To so ljudje, ki so dali poslednjo skorjico kruha s svoje gostoljubne kmečke mize, pa po tlikih letih mirnega življenja do zdaj, sorazmerno z drugimi, niso bili deležni večje pomoči naše družbene skupnosti. Res je skrajni čas, da jim sedaj olepšamo njihovo trdo življenje. Zato menim, da bi morali z akcijo, ki smo jo simbolično imenovali »Mesto — vasi«, nadaljevati tudi v prihodnje. Za Šentiljem, Skalami, Plešivcem, Graško goro in Hrastovcem, naj pridejo na vrsto še drugi okoliški kraji v velenjski občini. Dolžnost ljudi v mestnih središčih in vseh delovnih organizacij, kjer so okoliški prebivalci zaposleni in tudi ustvarjajo dohodek, pa je, da jim pomagajo pri njihovih prizadevanjih. Prezreči tudi ne smemo deleža, ki so ga prispevali sami prebivalci iz teh krajev.

Tako bi bilo lahko tudi drugod in potem bi bil problem nerazvitih — kar zadeva komunalni standard — vedno manj-

si. Vsaka občinska skupnost bi morala poiskati sebi primerne oblike in načine za odpravljanje teh problemov, ki jih pa seveda v celoti moramo reševati tako, da tem področjem zagotovimo dobre pogoje za delo in razvoj in jih kasneje tudi enakopravno vključimo v skupna prizadevanja. Res je, da moramo v velenjski občini še marsikaj zgraditi in urediti, ker vsega kar bi rabili in želeli imeti še nimamo. Zategadelj je še tembolj pomembna naša zavestna enotnost in resno sodelovanje. Brez teh in povečanih naporov za gospodarski napredek, ne bomo mogli zadovoljivo izpolniti nove naloge in še z večjim optimizmom gledati v prihodnost. Če bomo v naši občini enotni bodo rezultati našega dela zagotovljeni, brez sodelovanja vseh dejavnikov pa napredka ne bo!

Vsem občanom občine Velenje in delovnim kolektivom želim prijetno praznovanje občinskega praznika in obilo uspeha pri nadaljnjem delu.

NESTL ŽGANK
predsednik skupščine
občine Velenje

OBČINSKA
KONFERENCA
SZDL VELENJE
in uredništvo
ŠALEŠKEGA
RUDARJA

čestita občanom
ob letošnjem
prazniku
— 8. oktobru

RUDARSKA GODBA SLAVI PETDESETLETNICO

Slavnostni koncert v domu kulture in srečanje slovenskih pihalnih orkestrrov ob Velenjskem jezeru

Letos mineva pol stoletja, ko so pri velenjskem rudniku ustanovili godbo na pihala. Zato so se sedanji godbeniki in upravni odbor rudarske godbe odločili, da bodo ta pomembni jubilej svečano proslavili.

Prvi kapelnik rudarske godbe je bil FRAN KORUN-KOZELJSKI (na levi sliki), za njim pa je več let vodil godbo MIHA LETONJE (v središču) in jo predal pod dirigentsko palico FRANCU TAUSIČU (desni)

Rudarska godba iz Velenja, ki letos slavi 50. obletnico obstoja, bo imela v soboto, 4. oktobra ob 20. uri v domu kulture slavnostni koncert pod vodstvom dirigenta Ivana Marina. Naslednjega dne pa se bodo popoldne zbrale ob Velenjskem jezeru na srečanju pihalnih orkestrrov Slovenije rudarske in delavske godbe iz Soštanja, Idrije, Hrastnika, Trbovelj, Raven na Koroškem in obe domači godbi iz Velenja, to sta mladinska godba rudarskega šolskega centra in rudarska godba.

Začetki dela velenjske rudarske godbe segajo v leto 1919. Takrat je peščica rudarjev in naprednjakov, ki so v svojih sreih čutili več kot samo vsakdanjo borbo za življenje, ustanovila pripravljalni odbor z namenom, da ustanovijo ru-

V začetku leta 1922 je postal kapelnik rudarske godbe Miha Letonje. Pod njegovim vodstvom je bila rudarska godba pomemben kulturni dejavnik v takratnem glasbenem in naprednem življenju majhnega rudarskega trga. Godbo iz Velenja pa so poznali tudi v Savinjski in Mislinjski dolini.

Za rudarsko godbo iz Velenja je značilno, da je bila vsekozi aktivna. V njej so povsod sodelovali stalni godbeniki. Med njimi je bil tudi prvoborec Jože Letonje - Kmet, doma iz Velikega vrha, ki se je v pregovorniku Velenje izučil za elektromonterja in se že tu povezal s komunistično partijo. Jože Letonja - Kmet je 8. oktobra 1941 zmagovito vodil partizanski napad na Soštanj.

graditi svoje domove, kulturni dom, park, vodovod, regulirati reko Pako in urejevati svojo okolico. S svojo dobro voljo, ki so jo prenašali tudi na ostale, so bili pričujoči akter nastajanja novega Velenja.

Za kapelnikom Mihom Letonjem je devet let vodil rudarsko godbo Franc Taušič. Ta je bil organizator in glasbeni vodja, zato njegovo delo v tem času ni bilo lahko. Za krajši čas so bili kapelniki še Matija Kereži, Franc Grebenšek in Richard Beermann.

Rudarska godba iz Velenja je imela v povojnih letih več pomembnejših nastopov. Nepozabni so nastopi na partizanskih srečanjih v Dolenjskih

Toplicah, Okroglici, Ostrožnem in na kulturnih prireditvah, kot so bili zlet Svobod v Trbovljah, revija rudarskih godb v Hrastniku in Velenju.

V zadnjih desetih letih pa je rudarska godba imela nastope ob sledečih prireditvah in praznikih: republiška revija pihalnih godb v Postojni, obisk maršala Tita v Velenju, 90-letnica Tabora v Zalcu, proslava 40-letnice KPJ in SKOJ na gospodarskem razstavišču v Ljubljani, republiška revija pihalnih godb v Ravnah na Koroškem, zlet Svobod v Celju, otvoritev novega Velenja, revija mladinskih pevskih zborov v Celju, republiška revija pihalnih orkestrrov v Novi Gorici, sodelovanje na zvezni reviji pihalnih orkestrrov v Nišu, obisk kozmonavta Titova v Velenju, otvoritev TGO Gorenje, republiška revija rudarskih in metalurških godb Slovenije v Idriji, izseljeniški piknik v Velenju, 8. kongres ZMS v Velenju, osrednja proslava »Stajerska in Koroška v revoluciji« v Velenju, srečanje slovenskih in hrvaških pionirjev v Velenju in še na nekaterih drugih.

STEVILNI NASTOPI IN KONCERTI

V povojnem obdobju je imela godba preko 1000 raznih pa več kot 400 večernih koncertov in več sto raznih drugih nastopov.

Zadnja leta rudarske godbe Velenje so neločljivo povezana s kapelnikom Ivanom Marinom, ki je po dvanajstih letih šele letošnjo pomlad zavoljo bolezni predal dirigentsko palico svojemu sinu. Kapelnik Ivan Marin je načrtno pripravljaval mladino in ustanovil pionirsko rudarsko godbo v kateri je sodelovalo nekaj nad 70 učencev iz osnovnih šol. Pionirska godba je v dveh letih prerasla v mladinsko rudarsko godbo. Tak mladinski značaj ima godba še danes, saj je poprečna starost godbenikov 24 let. - Kapelnik Ivan Marin je tudi sam skladal koračnice s petjem, ki obravnava delo rudarjev (»Rudarska koračnica«), izgradnja novega Velenja (»Graditelj Velenja«), življenje in delo godbenikov (»Godbeniki pojo«); skladal pa je tudi nagrobnice in različne priredbe nekaterih pesmi, ki jih igrajo tudi druge godbe.

Rudarska godba iz Velenja in vsi tisti, ki so kdajkoli pri njej sodelovali, bodo letos s ponosom praznovali 50. obletnico.

Dirigent Ivan Marin ...

...in njegov sin Ivan, ki je sedanji kapelnik rudarske godbe

Pred seboj imate

stoto

številko
ŠALEŠKEGA
RUDARJA

Bodite še vnaprej objektivni

(Nadaljevanje s 1. strani)

je brez dvoma dokaz, da imamo v velenjski občini pri Socialistični zvezi informativno enoto, ki je sposobna se spoprijeti z organizacijskimi tehničnimi in drugimi nalogami, ki so potrebne za redno izdajanje nekoga časnika. Saleški rudar je redno izhajal kot štirinajstrednevnik, od številke do številke pa je tudi oblikovno domiselnejše oblikovan in urejan. Čeprav sodim, ste v tem pogledu ujeli ravnotežje in kot začetniki že postali samostojni. Podobno je tudi z vsebinsko platjo. Najboljše ogledalo, ki seva iz vseh stotih števil Saleškega rudarja, pa je objektivno napisana časnikarska beseda. Le z nepristranskim poročanjem si je časnik v razmeroma kratkem času ustvaril med bralec zaupanje in ugled. Zelja ustanoviteljev in izdajateljev pa je tudi bila, da bi bili naši občani kar najboljše in objektivno obveščeni o pomembnih dogodkih v velenjski občini. To nalogo smo zaupali vašemu uredništvu.

- Pa vendar nekatere slabosti oziroma pomanjkljivosti le obstajajo. Kaj svetujete našemu uredništvu, da bi jih odpravili?

- Ne bi dejal, da so pomanjkljivosti, niti slabosti. Gre za to, da bi v našem lokalnem obveščevalcu sodelovalo tudi več občanov - bralcev Saleškega rudarja. Naš občinski časnik bi moral v večji meri postati oblika preko katerega bi občani

ni izmenjavali svoja mnenja in predloge ter s tem aktivno sodelovali pri krojenju družbenega, političnega in gospodarskega življenja v velenjski občini. To pa ni v toliki meri naloga le vašega uredništva kot je naloga mnogih drugih dejavnikov v občini, ki se vse premalo zavedajo poslanstva glasila, ki ga bere vsak tretji občan v občini Velenje.

- Prosimo še besedo ali dve o majhnem in skorajda nepomembnem jubileju, ki ga naše uredništvo slavi z izdajo stote številke.

- Vsak jubilej je v nekem pomenu prelomnica. Pa naj velja tudi za našo glasilo Saleški rudar. Seznanili ste me s finančnimi težavami, ker nekatere delovne organizacije, ki imajo pogodbeno najete strani, ne plačujejo svojega mesečnega prispevka. Imamo pa še nekatere delovne organizacije, ki nimajo notranjega informiranja, niti se ne poslužujejo razvite oblike lokalnega obveščanja.

Tiste delovne organizacije, ki ne izpolnjujejo svojih denarnih obveznosti do Saleškega rudarja, naj vedo, da časnik ne moremo tiskati zastoj. Zato vsi skupaj sklenimo, da od 101. številke dalje ne bomo več delali po starem in zavoljo neporavnanih finančnih obveznosti oteževali normalno izdajanje Saleškega rudarja.

Uredništvu Saleškega rudarja pa želim ob izidu stote številke časnika dober posluš in še vnaprej objektivno poročanje.

V SLOVENJGRAŠKI BOLNIŠNICI BODO OBNOVILI INTERNI ODDELEK

RAČUNAJO TUDI NA POMOČ VELENJA

Pred dnevi je skupščina občine Slovenj Gradec potrdila investicijski program za obnovo internega oddelka in laboratorija tamkajšnje splošne bolnišnice. Interni oddelek je deloval v zgradbi male bolnice, stari okrog 70 let, prostori so nefunkcionalni, dotrajana je oprema, manjka dnevnih prostorov, garderob, kopalnice in straniš. Takošnja obnova je nujna, saj bi bilo sicer ogroženo normalno strokovno delo in zdravljenje na tem oddelku. Potrjeni investicijski program določa, da se bo obstoječi zgradbi dozidal prizidek in sicer na zahodnem krilu. Zmogljiivosti posteljnega fonda bi tudi po končani investiciji ostale nespremenjene, to je, da bi interni oddelek imel na voljo 116 postelj, večinoma v eno in dvoposteljnih sobah. Izboljšal pa bi se tudi sicer standard bolnikov.

V kolikor bodo v doglednem času urejene vse zadeve okrog financiranja, bodo začeli z deli pri obnovi internega oddelka še letos. Celotna investicija bo veljala nekaj nad 5 milijonov dinarjev.

Splošna bolnišnica Slovenj Gradec je doslej zbrala 2.300.000 dinarjev in jih oročila banki, leta pa bo odobrila posojilo v višini 2,5 milijona dinarjev. Računajo pa še na prispevek delovnih kolektivov v višini 310 tisoč dinarjev.

V letih 1972-1982 bo treba odplačati nekaj manj kot 400 tisoč dinarjev anuitet letno. 30 odstotkov anuitet, to je nekaj nad 110 tisoč dinarjev, bi plačala splošna bolnišnica Slovenj Gradec preostalih 70 odstotkov potrebnih sredstev za odplačilo anuitet, to je nekaj manj kot 258 tisoč dinarjev, pa naj bi zbrala občine Velenje, Slovenj Gradec, Ravne na Koroškem, Dravograd in Radlje ob Dravi, upoštevaje pri določitvi višine prispevka delež koriščenja uslug internega oddelka.

V splošni bolnišnici Slovenj Gradec računajo, da bo velenjska občinska skupščina pokazala razumevanje do obnove internega oddelka bolnišnice in tudi zagotovila del potrebnih sredstev za odplačilo anuitet.

Godbeniki rudarske godbe leta 1924

garsko godbo na pihala. Zbirali so denar za instrumente in iskali ljudi, ki so se hoteli glasbeno udeleževati.

PRVI NASTOPI

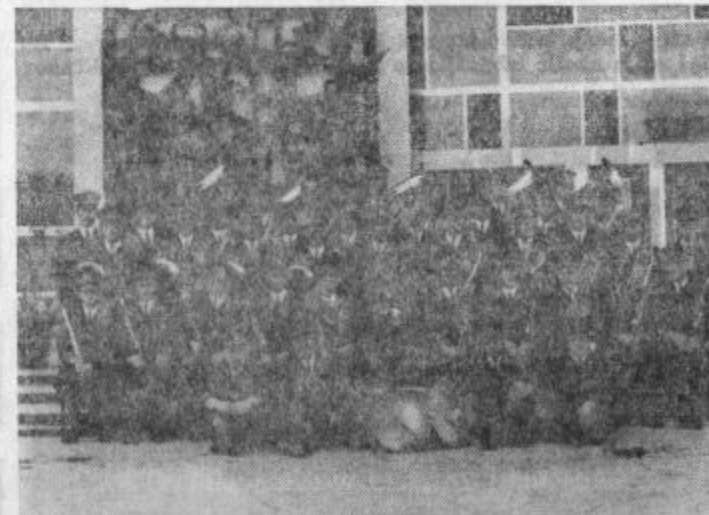
Kmalu zatem, bilo je 1. septembra 1920. leta, je rojak glasbeni ustvarjalec Fran Korun - Kozeljki, začel vaditi 125 ljudi, ki so hoteli igrati pri rudarski godbi. Bili so to ljudje različnih poklicev, največ pa je bilo med njimi rudarjev. Pod vodstvom prvega kapelnika Frana Koruna - Kozeljkega je rudarska godba iz Velenja prvič nastopila 1. maja 1921 ob praznovanju mednarodnega delavskega praznika.

RUDARSKA GODBA JE BODRILA RUDARJE PRI DELU

Po osvoboditvi je rudarska godba iz Velenja znova začela svoje kulturno poslanstvo. V velikem razmahu rudnika lignita Velenje je rudarska godba s svojim igranjem bodrila člane rudarskega kolektiva, da so lažje premagovali velike delovne naloge. Godba je bila navzoča, ko so velenjski rudarji zakoličevali novi jašek in tudi kasneje, ko so po tem jašku že izvozili prve tone nakopanega lignita. Rudarska godba pa je bila navzoča tudi takrat, ko so rudarji začeli

Rudarska godba v spredu po ulicah Velenja

Clani rudarske godbe iz Velenja v jubilejnem letu

Promenadni koncert v glasbenem paviljonu v velenjskem parku

Njihova pomoč je dragocena

PREBIVALCEM IZ ŠKAL, PLEŠIVCA, GRAŠKE GORE IN HRASTOVCA SO PRISKOČILE NA POMOČ ENOTE JLA IZ CELJA

V začetku tega meseca smo začeli s prostovoljnim delom pri modernizaciji ceste od Velenja do Skal. Dejansko smo samo nadaljevali z letos začetno prostovoljno delovno akcijo, ki jo imenujemo »Mesto – vaši«.

Najprej smo začeli z deli na odseku ceste od Velenja do Skal. Tu so številni Velenjčani in okoličani opravili vsa zemeljska dela. Enote JLA pa so z mehanizacijo prebile novi del cestišča na Smonovem klancu in sicer v dolžini 1 kilometra ter razširile del sedanje ceste proti Plešivcu. Njihova pomoč je zlasti dragocena v tem, ker so v kamnolomu odstrelili blizu 7 tisoč kubikov kamenja.

Prejšnji teden pa so prostovoljci delali tudi na odseku ceste od jezera proti Hrastovcu. Kot onega proti Skalam, bodo tudi ta del ceste asfaltirali.

Do 30. septembra je na obeh deloviščih delalo 3.500 prostovoljcev in opravilo blizu 10.500 delovnih ur. V tej prostovoljni delovni akciji so se najbolj izkazali delovni kolektivji rudarskega šolskega centra, rudnika lignita in TGO Gorenje. Največ prostovoljcev je bilo iz Velenja, prizadevni pa so bili tudi domačini iz Skal in Hrastovca. Pri delu so jim pomagali tudi Sentiljčani.

V glavnem so vsa zemeljska dela opravljena. Na cesti proti Hrastovcu bodo morali še utrditi cestišče, potem pa bodo delavci cestnega podjetja Celje na odseku ceste od Velenja do Skal in od jezera do Hrastovca položili tudi asfalt. Modernizirana dela ceste v oba okoliška kraja bo ponovna delovna zmaga številnih Velenjčanov in okoličanov, prebivalcem teh krajev pa najboljša čestitka ob letošnjem občinskem prazniku.

Sekretar občinske konference SZDL Velenje JOŽE VEBER je izročil majorju ĐEDOVIČU majhno darilo za njegovo požrtvovalno delo pri delih v kamnolomu

Inženerske enote JLA iz Celja so v preteklih dneh prebivalcem iz Skal, Plešivca in Hrastovca pomagale pri modernizaciji ceste. V Škalskem kamnolomu so razstrelili blizu 7.000 kubikov kamenja

Skupina fantov, vojakov JLA, ki so pomagali v Skalah se je pred odhodom slikala za spomin

Skalčani pa so jim pred slovesom pripravili sprejem in jih pogostili. Fantje so bili tega zelo veseli

Predsednik štaba za prostovoljne delovne akcije IVAN JAMNIKAR med vojaki

Vojaki so obiskali tudi TGO Gorenje. Tu so jih sprejeli predstavniki mladine, sekretar podjetja LOJZE NAPOTNIK pa jim je razkazal tovarno

Delo v kamnolomu je bilo naporno, pa vendar so ga vojaki z veseljem opravljali

Major BLAGOJE ĐEDOVIČ je vodil pripadnike JLA, ki so pomagali pri delih v kamnolomu in na cesti

Nosilca prostovoljnega dela JOŽE VEBER in IVO GOROGRANC na delovišču v Skalah

Mladina na prostovoljnem delu na cesti proti Hrastovcu. Do zdaj se je akcije udeležilo že 3.500 Velenjčanov in okoličanov

TO NE BOLE OBISKAL DELOVNE KOLEKTIVE

Predsednik gospodarskega zbora skupščine SR Slovenije obiskal tovarno usnja Šoštanj, LIK Šoštanj in tovarno gospodinske opreme Gorenje Velenje

Pred dnevi je obiskal Velenje predsednik Gospodarskega zbora slovenske skupščine, Tone Boles, sicer velenjsko – mozirski poslanec tega zbora. Skupaj s predsednikom občinske skupščine, Nestlom Zgankom, je obiskal tovarno usnja Šoštanj, lesno industrijski kombinat Šoštanj in velenjsko tovarno gospodinske opreme Gorenje.

Med obiskom v šoštanjski tovarni usnja se je predvsem zanimal za položaj v katerem je ta usnjarna zdaj in za možnosti za nadaljnji razvoj. Izrazil je priznanje kolektivu, predvsem pa novemu vodstvu tovarne, saj so uspeli v kratkem času premagati precejšnje težave, v katerih je bila tovarna, in začeli poslovati izredno zadovoljivo.

V lesno industrijskem kombinatu Šoštanj se je Tone Boles zanimal za procese združevanja lesno predelovalne industrije v Saleški dolini

in za predvidene novogradnje oz. sploh nadaljnji razvoj te industrije v velenjski občini.

V tovarni gospodinske opreme Gorenje v Velenju pa si je predsednik Gospodarskega zbora Skupščine Slovenije, Tone Boles, ogledal proizvodnjo pralnih strojev in hladilnikov. Predstavniki TGO Gorenje Velenje so ga seznanili s predvidevanji za nadaljnji razvoj tega največjega jugoslovanskega proizvajalca strojev in opreme za gospodinjstvo.

Med nedavnim obiskom v šoštanjskih in velenjskih delovnih organizacijah je Tone Boles razpravljal med drugim tudi o nekaterih aktualnih gospodarskih vprašanjih sedanjega razdobja, predvsem še o problemih v zvezi z nelikvidnostjo našega gospodarstva in prizadevanji, da bi žarišča nelikvidnosti čimprej in kar najbolj dosledno odpravili.

RESNIČNO, A ČUDNO!

Spet sem izbral za objavo dve »zgodbic«, ki sem ju slišal zadnje tedne.

PRVA ZGODBICA:

Zaradi gradnje stanovaljskih blokov so v našem mestu zaprli eno od cest. Res da so na »ograjo« namestili veliko modro puščico, ki naj bi preusmerila promet, vendar so potem pozabili označiti obvoz. Velenjčanom pravzaprav niti ni težko prevoziti obvoz, teže pa je tistim lastnikom motornih vozil, ki Velenja ne poznajo.

Najbolj prav bi bilo, da bi pred zaporo ceste označili obvoz. Seveda na račun tistega, ki ima zaradi zaprte ceste korist.

DRUGA ZGODBICA:

Velenjčani lahko zadnje dni z zanimanjem opazujejo pri delu stroj, ki koplje jaške za polaganje cevi za kanalizacijo. Zato tudi ni čudno, če je izkopanih precej jarkov. Izkopanih že, vendar pa ostalo delo napreduje precej počasneje kot izkop. Občani zavoljo tega precej negodujejo. Iz-

kopani jarki za kanalizacijo na prehodih za pešce niso zavarovani (posebej nevarno je to ponoči), na nekaterih odsekih pa je onemogočen tudi promet z motornimi vozili.

Nihče ne dvomi v nujnost ureditve kanalizacije, vendar pa bi kazalo delo organizirati tako, da bi bilo tudi čimprej opravljeno do konca, ne pa, da je odprto »veliko gradbišče«, vprašanje pa je, kdaj bodo zasuti jarki in odstranjena nevarnost za pešce. Seveda pa ne bi bilo napak, če bi se izvajalci del, preden začno z deli, na »kraju samem« prepričali, kako glede prometa, če že morajo prekopati cesto.

Sicer pa ne bi bilo napak, če bi večkrat na »kraju samem« videli tudi ustrezne inšpekcijske organe.

Upam, da bodo zgodbice v prihodnji številki »bolj vesele« in z drugega »delovnega področja«! Upanje pa je že precej, ali ne?

N. K.

20 LET PLANINSKEGA DRUŠTVA VELENJE

LETOS SLAVI VELENJSKO PLANINSKO DRUŠTVO 20-LETNICO SVOJEGA OBSTOJA

Ko danes ugotavljamo, da se je število članov PD Velenje povečalo od 48 leta do 1954 na 823 leta 1968 in predstavlja eno najbolj množičnih društvenih organizacij v občini Velenje, želimo poudariti, da so ti člani bili vsekozi angažirani pri izvajanju konkretnega programa dela; pri gradnji koč na Paškem Kozjaku, pri elektrifikaciji in ureditvi vodovoda na Paškem Kozjaku in pri graditvi 4,5 km ceste iz Pake na Paški Kozjak, pri čemer so opravili nad 22.000 prostovoljnih delovnih ur. Z gradnjo in adaptacijo koč na Paškem Kozjaku (v letu 1968 ureditev centralne kurjave, vodovoda, nakup opreme) in z graditvijo ceste je PD Velenje zasledovalo turistično-rekreativne interese prebivalcev Saleške doline, posredno je s tem prispevalo k gospodarski krepitvi Paškega Kozjaka in k izboljšanju življenjskih razmer tamkajšnjih prebivalcev.

Ker je planinstvo sestavni del turizma in je opremljenost gorskega sveta važen motiv za privabljanje obiskovalcev — izletnikov, si bo PD Velenje tudi v prihodnje prizadevalo, da bi področje Paškega Kozjaka zaživelo kot ceneno rekreacijsko območje za mesto Velenje in njegovo bližnjo okolico. V ta namen bo potrebno poleg obstoječe koč zgraditi še depandanso, weekend naselje delovnih organizacij, postaviti smučarske vlečnice in druge naprave za šport in razvedrilo. Zaradi prometne povezave Paškega Kozjaka z dolino pa bo predvsem potrebno dognati cesto.

Z nadaljnjim razvojem industrializacije, urbanizacije in splošne tehnizacije življenja je realno pričakovati, da bo vse več ljudi obnavljalo svoje telesne in duševne moči z vračanjem v naravo, to pomeni tudi s hojo v gore. Naloga PD Velenje bo v tem, Naloga PD Velenje bo v tem,

da v še večji meri usmerja svoje člane, zlasti mladino v prostem času v naravo, v naše gore in da navaja ljudi k zdravemu načinu življenja, k pravilnemu odnosu do naše družbe in k ljubezni do domovine.

Pri tem poslanstvu planinci pričakujemo v prihodnje še večjo družbeno podporo in istočasno zahtevamo, da se delo naše organizacije pravilno ovrednoti, t. j., da se poudari družbeni pomen tega dela.

Planinstvo danes ni več idila in romantika, privatni konjček nekaterih posameznikov, ampak zelo resen napor društvenih delavcev, amaterjev, da bi prispevali s svojim delom k družbenemu napredku in s tem vzpostavljali pravične socialistične in človeške odnose.

Ob 20-letnici PD Velenje se velenjski planinci zahvaljujejo vsem, ki so karkoli v tem obdobju prispevali za društvo.

Miroslav Zolnir

Gregor Rupnik - Grogga

Vsako slovo je težko. Se težje pa je slovo od človeka, ki je v naši burni zgodovini nekaj pomenil. To je bil Grogga, revolucionar in proletarec. Rojen je bil pred 67 leti v Podkraju pri Vipavi kot sin kmečkih staršev, grčavih Gorenjcev. Mladost je preživel v truda polnem delu na očetovi kmetiji vse do svojega 15. leta, ko je odšel za delom drugam. Nekaj časa je delal na železnici, bil dve leti v Franciji, se zopet vrnil ter se do vojne preživel kakor je vedel in znal.

Tiste čase je bil Gregorjev rojstni kraj pod italijanskim jarmom. Njegov nacionalni čut in ljubezen do matične domovine sta ga silila, da se je že pred okupacijo preselil v Poljane nad Skofjo Loko. Tam ga je doletela II. svetovna vojna. Do njenega izbruha se je preživil s kmetijstvom in priložnostnimi deli v gozdarstvu. Ze takrat je bil napreden. Takoj po prihodu Nemcev se je vključil v NOB. Leta 1941 je skupaj s člani družine pričel z organiziranim delom, zbiral je orožje ter pomagal pripravljati domači teren za vstajo. Povezan je bil z znanimi prvoborci Gorenjske, katerih večina je med narodnoosvobodilno borbo darovala svoja življenja in ostala na bojnih poljanah za vedno. Gregor je dobil nalogo, da organizira partizanske bolnice v bližini domačega kraja, kar je zavestno izvršil. V improvizirane partizanske bolnice je sprejemal borce in bolnike gorenjskega in škofjeloškega odreda vse od spomladi leta 1942 dalje. V teh bolnicah je v tistih težkih časih našlo zdravje veliko partizanov in se tam usposobilo za nadaljnje boje. Gregor je imel poleg drugih lastnosti tudi to, da je znal strokovno posredovati in s prešernim humorjem viliti ranjenecem vero v samega sebe, pa čeprav pod najtežjimi pogoji takratnega takoiimenovanega »zdravljenja«.

Gregor je bil med redkimi preživelimi borci legendarne Dražgoške bitke, ko je le nad 200 borcev razbilo večstoletno glavo nemško hordo. Svojega edinega sina je izgubil v začetku leta 1943 — ženo

pa nekaj časa pozneje. Ostal je sam s hčerko in z njo dočkal osvoboditev.

Njegov delež k osvoboditvi domovine je velik. Z izrednim čutom za organizacijo je uspel zgraditi sedem partizanskih bolnic in zatočišč. Narodnoosvobodilnemu boju je s tem storil neprecenljivo vrednost, saj je neposredno pomagal vrniti zdravje številnim borcem in voditeljem v najtežjih časih borbe.

Ceprav bolan in izčrpan se je takoj po vojni vključil v družbeno politično življenje. Ustvaril si je nov dom v Sošanju in tam tudi opravljal razne odgovorne funkcije vse do upokojitve.

Z Gregorjem Rupnikom smo izgubili še enega vidnega borca, nosilca »partizanske spomenice 1941«, enega redkih preživelih borcev, ki jih je danes, žal, vedno manj.

Gregor Rupnik je dal kar je mogel. Vzgojil je svoje otroke v duhu patriotizma in ljubezni do domovine. Dal je vzgled kako se je treba boriti za rodno zemljo, svobodo in boljše bodočnost živče generacije.

S. V.

V planinskem domu na Paškem Kozjaku je bila spominska svečanost ob dvajsetletnici ustanovitve planinskega društva Velenje. V pozdravnem govoru je predsednik prof. Peter Ficko med drugim poudaril pomen društvene dejavnosti za razvoj in preobrazbo prebivalcev Paškega Kozjaka (elektrifikacija, vodovod, cesta). Podpredsednik planinske zveze Slovenije Tone Bučar pa je čestital društvu za pomnoženje članstva, organizacijo vodniške dejavnosti in izletništva. Ob tej priliki je podelil tudi srebrne častne značke planinske zveze Slovenije Petru Ficku, Nežki Tanšek, Alojzu Penšku in Stanetu Jamnikarju. Za dolgoletno delo v društvu pa so prejeli knjižno priznanje: Valter Demšar, Ivo Jamnikar, Franc Ojsteršek, Alojz Penšek, Jože Zohar, Anica Podlesnik, Dušan Kukovec za dosežke v alpinizmu in Franc Fajmut za največkrat prehojeno slovensko transverzalo.

V odstavku

• 14. septembra so planinci iz Slovenije prvič proslavili »Dan planincev«. Planinsko društvo Velenje je pripravilo ob tej priliki enopol dnevni izlet na Ojstrico, Planinsko društvo Soštanj pa v Logarsko dolino (Okrešelj, Kamniško sedlo in Matkov kot).

NOV IZDELEK GORENJA

Tovarna gospodinjke opreme Gorenje Velenje je na jesenskem mednarodnem Zagrebškem velesejmu prikazala obiskovalcem nov izdelek, trajno žarno peč domače konstrukcije, prilagojeno za kurjenje z domačimi vrstami premoga. Izkoristek premoga pri gorenju v novi peči »Gorenje« je od 70 do 80 %, in sicer pri minimalnem gorenju, pri katerem je grelna zmogljivost peči kar 36 ur. Poskusi so pokazali, da zadošča za poldrugi dan trajajoče neprekinjeno kurjenje samo 16 kg premoga, nižjih kalorij.

Trajno žarna peč »Gorenje« je oblikovno izredno lepa, naprodaj pa bo že sredi oktobra.

• 300 mladih Velenjčanov se je udeležilo nedavne proslave na Kozjem, posvečene 50-letnici KPJ, borbenih sindikatov in SKOJ. Na Kozje so odšli taborniki in počitnikarji, ki so tudi sodelovali v programu »Plavega večera«, sicer pa postavili tabor. V programu osrednje prireditve pa so sodelovali mladi Velenjčani z recitalom, ki ga je pripravil Mladinski klub.

• Občinski odbor RK Velenje in komisija za krvodajalstvo sta pripravila te dni za aktiviste RK in večkratne prostovoljne krvodajalce enodnevni avtobusni izlet. Velenjčani so se mudili v Ljubljani in na Urhu, zatem v Žužemberku, Dolenjskih toplicah, v Novem mestu, Kostanjevici in v Krškem.

• Pri velenjski delavski univerzi je začela sredi septembra z delom kovinarska delovodska šola. V dveh oddelkih je 85 slušateljev.

• Aktiv Zveze mladine Slovenije in družina Počitniške zveze iz tovarne gospodinjke opreme Gorenje sta pripravila za člane izlet v Zagreb, združen z ogledom jesenskega mednarodnega Zagrebškega velesejma.

DELAVSKA UNIVERZA VELENJE

OBVEŠČA

da se ni prijavi dovolj kandidatov za naslednje tečaje:

- za začetni in nadaljevalni tečaj angleškega in italijanskega jezika
- za začetni knjigovodski tečaj

zato **PODALSUJEJO VPI-SOVANJE** do 20. oktobra.

ZAHVALA

Izguba našega dragega moža, sina in očeta,

JANEZA RESNIKA

nas je hudo prizadela. Zato smo še toliko bolj hvalni vsem vam, ki žalujete z nami, vsem ki ste nas tolažili in vsem, ki ste se prišli posloviti od našega dragega.

Hvala vsem, ki ste mu pripravili tako lepo zadnje slovo. Vsi ste bili z nami in z njim: uprava Rudarskega šolskega centra, Janezovi sošolci, Planinski društvi Soštanj in Velenje, Saleški alpinistični odsek, Gorska reševalna služba iz Celja, rudarska godba, Saleški oktet — vsem izrekamo iskreno zahvalo!

Hvala vsem, ki ste ob preranem grobu našega dragega počastili njegov spomin s poslovnimi besedami in vsem, ki ste s cvetjem okrasili kraj njegovega večnega počitka.

Zena s sinom Dejanom, mama in sorodniki

KOČA NA PAŠKEM KOZJAKU

DECEMBRSKO NAGRADNO ŽREBANJE

vseh hranilnih vlog pri

KREDITNI BANKI CELJE

in njenih enotah

Nagrade:

- Avto Zastava 750
- 30 desetdnevni potovanj v Pariz in Lodon
- 94 denarnih nagrad

Žrebanje bo 13. decembra letos v Brežicah.

Kreditna banka Celje

SKUPŠČINA OBCINE VELENJE
Dne: 22. 9. 1969

OBVESTILO

lastnikom motornih vozil, ki so upravičeni do vračila komunalne takse na osebne avtomobile za leto 1968

V mesecu juniju tega leta so bile vročene vsem lastnikom osebnih avtomobilov, ki so upravičeni do vračila komunalne takse za leto 1968 posebne izjave s priporočilom, da lastniki osebnih avtomobilov, s temi izjavami prostovoljno prepustijo komunalno tako občinskemu cestnemu skladu za vzdrževanje in rekonstrukcijo cest na območju občine Velenje.

Dobra polovica lastnikov osebnih avtomobilov je odstopila komunalno tako cestnemu skladu, dočim od ostale polovice nismo prejeli izjav, bodisi, da komunalno tako odstopajo za vzdrževanje cest, ali pa zahtevajo vračilo.

Smatramo, da po vsej verjetnosti vsi lastniki osebnih avtomobilov niso prejeli priporočila in izjave, da bi jo izpolnili ali pa da so se s tem, da izjave niso izpolnili tiho odločili, da podarijo komunalno tako za vzdrževanje cest.

Vse tiste lastnike osebnih avtomobilov, ki izjave niso podpisali in jo dostavili tukajšnji skupščini ponovno prosimo, v kolikor komunalne takse niso pripravljene iz kakršnihkoli vzrokov prepustiti za vzdrževanje in sanacijo cest, da predložijo tukajšnji občinski skupščini poseben pismeni zahtevek za vračilo komunalne takse na cestno motorno vozilo za leto 1968 in sicer najkasneje do 10. oktobra 1969.

Od vseh ostalih lastnikov osebnih avtomobilov, ki zahtevka do navedenega roka ne bodo vložili, bomo njihovo tako prenesli na občinski cestni sklad za vzdrževanje in sanacijo cest.

Vsem lastnikom motornih vozil, ki so komunalno tako odstopili cestnemu skladu se v imenu občinske skupščine najlepše zahvaljujemo.

Predsednik Skupščine občine Velenje Nestl Zgank, s. r.